

Základní příručky:

Pravidla českého pravopisu. Praha, Academia 1993.

Pravidla českého pravopisu. Praha, Pansofia 1993. – tzv. „školní“ + *Dodatek k Pravidlům českého pravopisu – školní vydání* (Rozhodnutí MŠMT ČR ze dne 5.8.1993)

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. 1994 (2. opr. a doplněné vyd.), 2005 (3. vyd.).

Slovník spisovného jazyka českého. Praha. 1. vyd. 1960-1971 (4 sv.). 2. vyd. 1989 (8 sv.).

Akademický slovník cizích slov. Praha, Academia 1. vyd. 1995, 2. vyd. 1997.

Nový akademický slovník cizích slov. Praha, Academia 1. vyd. 2005.

Mluvnice:

Havránek, B.-Jedlička, A.: *Stručná mluvnice česká*. Fortuna, Praha 1996. 26. opravené a doplněné vydání.

Kol.: *Příruční mluvnice češtiny*. Lidové noviny, Praha 1. vyd. 1995, 2. vyd. 1997.

Čechová, M. a kol.: *Čeština – řeč a jazyk*. Praha 1996.

Další užitečné příručky:

Martincová, O. a kol.: *Nová slova v češtině*. Slovník neologizmů. Academia Praha 1998.

Sochová, Z.- Poštolková, B.: *Co v slovnících nenajdete*. Novinky v současné slovní zásobě. Praha 1994.

Český národní korpus: <http://ucnk.ff.cuni.cz>

Jazyková poradna Ústavu pro jazyk český AV ČR: <http://www.ujc.cas.cz>

poradna@ujc.cas.cz

► Pravopisná reforma z r. 1993 – hlavní zásady

1. Psaní přejatých slov:

- **s > z**: kurz, pulz, dispenz; anarchizmus i anarchismus, charizma i charisma, diskuze i diskuse, režizér(!) i režisér
- označování kvantity: balon, penicilin, pasivum, archiv, epidemie, transfuze
- psaní dalších přejatých slov podle výslovnosti: plejboj, mejkap, rely.

2. Psaní velkých písmen: ulice U **H**rušky, náměstí **K**rále Jiřího z Poděbrad, dům U **T**ří lilií; **V**ánoce, **V**elikonoce, **D**ušičky, **H**romnice.

3. Psaní složených přídavných jmen (užívání spojovníku): anglicko-český, zahraničněpolitický, objemově závislý.

4. Psaní čárek: Sdělte mi prosím, kdy přijedete. Musím to vědět stůj co stůj. Hlavně když to víš.

+ **změny v tvarosloví** (tvary pocíťované jako správné – jako spisovné – byly připojeny k tradičním tvarům jako dublety)

- Slovesa typu *sází*: oni sázejí i **oni sází**.
- Slovesa typu *kryje, kupuje*: já kryji i **já kryju**, oni kryjí i **oni kryjou**.
- Slovesa typu *maže*: pouze já **mažu**, oni **mažou** (výjimka: já píšu/píši, oni píšou/píší).
- Slovesa typu *tiskne*: on tiskl i **on tisknul**.
- Opuštění přípony *-ti* v infinitivu: nosit, psát, péct i péci.
- Číslovky *tři* a *čtyři*: 2. pád do tří i **třech**, do čtyř i **čtyřech**.
- Zájmena přivlastňovací *můj, tvůj, svůj*: ve 2., 3., 6., 7. pádě sg. fem. i tvary nestažené → bez mé i **mojí** účasti, k mé i **mojí** matce, o mé i **mojí** práci, s mou i **mojí** podporou.
- U slova *ruka* ve 2. pádě pl.: bez rukou i **bez ruk**.

Sloveso *mocť*: mohu i **můžu**, mohou i **můžou**.